

РЕШЕНИЕ

№ 421

гр. София, 30.01.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.11.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Росица Драганова
Ралица Романова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Стефанов, като разгледа дело номер **5511** по описа за **2011** година докладвано от съдия Росица Драганова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Митница „А С.” срещу решение от 20.04.2011 г. на СРС, НК, 98 състав по н.а.х.д. № 13050/2010 г., с което е отменено изцяло наказателно постановление № 44 от 09.09.2010 г. на Началника на Митница „Аерогара С.”, с което е наложена имуществена санкция в размер на 19 136,00 /деветнадесет хиляди сто тридесет и шест/ лева на [фирма] и е разпоредено присъждане на равностойността на стоките в същия размер от 19 136,00 лв., поради това, че същите липсват, на основание чл. 234а, ал. 1 и ал. 3 от Закона за митниците (ЗМ), вр. чл. 233, ал. 4 от ЗМ, за нарушение на чл. 112, т. 1 от ППЗМ, във вр. с чл. 57 от ЗМ.

Жалбоподателят иска да се отмени решението, като постановено в нарушение на закона. Твърди, че съдът неправилно е приел, че наказаното лице не е осъществило вмененото му нарушение – отклоняване на стоки със статут „временно складирани стоки” и че процесните стоки не са с такъв статут съгласно чл. 57 от ЗМ. Тези стоки са под митнически контрол и не могат да бъдат вдигнати от мястото, на което са поставени първоначално без разрешение на митническите органи. Твърди, че в конкретния случай задължението за неотклоняване на стоките следва от самия закон, тъй като режимът на внос все още не е бил приключен, не са били заплатени или

обезпечени митническите задължения, поради което след като все още не е било дадено „разрешение за вдигане” за наказаното лице е съществувало по силата на самия закон задължението да не отклонява стоките. Иска оспореното решение да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което да се потвърди изцяло НП.

Ответникът по касация, чрез процесуалния си представител адв. Р., в открито съдебно заседание изразява становище за неоснователност на жалбата по подробни аргументи, изложени в представена писмена защита.

Представителят на СГП изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със съдебно решение от 20.04.2011 г. Софийски районен съд, Наказателно отделение, 98 състав по НАХД № 13050/2010 г. е отменил изцяло наказателно постановление № 44 от 09.09.2010 г., издадено от началника на митница Аерогара С., с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 19 136 лв. на основание чл. 234а, ал. 1 от ЗМ, съставляваща 100% от митническата стойност на стоките, предмет на нарушението, и на основание чл. 234а, ал. 3, вр. чл. 233, ал. 4 от ЗМ, предметът на митническото нарушение 20 800 кг. пресни лимони е отнет в полза на държавата, като поради липсата му е присъдена равностойността му в размер на 19 136 лв. За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя Д. Г. З., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл. 283 от НПК. Въз основа на тях е обосновал правни изводи, че АУАН и НП са издадени от компетентни митнически органи, без допуснати съществени процесуални нарушения, но наказаното лице, не е осъществило състава на нарушението по чл. 234а, ал. 1 от ЗМ, вр. чл. 112, т. 1 от ППЗМ, вр. чл. 57 от ЗМ, тъй като стоките, предмет на нарушението не са били със статут на „временно складирани стоки”, а стоки поставени под митнически режим внос.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства. Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 98 състав е валидно и допустимо. Касаторът оспорва приложението на материално правните норми на ЗАНН, ЗМ и ППЗМ.

На основание чл. 220 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН касационната инстанция възприема правилно установената от СРС фактическа обстановка: На 11.12.2009 г. на митническата територия на страната през МП „Капитан А.” е въведена стока – пресни лимони 2263 колета, 21500 кг. бруто тегло, превозвани с камион-ремарке с рег. № 33B5372, с получател [фирма]. На 12.12.2009 г. стоката е представена пред ОРМ „Б. С.” – митница Аерогара С. с митнически манифест № 5100/30417/12.12.2009 г. като е подаден ЕАД № 09BG005100H0464617/12.12.2009 г. за режим „внос”. По този ЕАД няма постъпили плащания на дължимите суми (не се спори, че плащане е извършено чак на 30.12.2009 г.), поради което за стоката не е дадено „разрешение за вдигане” и не бил осъществен режим „внос/пускане в свободно обръщение”.

На 29.12.2009 г. митнически органи при митница Аерогара С. извършили проверка на процесните стоки по митнически манифест № 5100/30417/12.12.2009 г. в склад на

дружеството, намиращ се в борса „С.“, при която установили, че стоката не се открива в склада на фирмата, няма издадено разрешение за вдигането ѝ и липсват платежни документи за митни сборове. Последните били заплатени на 30.12.2009 г., а управителят на дружеството дал обяснение от 29.12.2009 г., че митническите задължения не са заплатени в срок във връзка със забавени плащания от клиенти, а стоката била преместена в [населено място] поради невъзможност да бъде съхранявана в [населено място].

По делото не е имало спор, че стоката по ЕАД № 09BG005100H0464617 от 12.12.2009 г. е оформена за режим „внос“. Съгласно чл. 85, ал. 2 от ЗМ, вносите обхваща прилагането на мерките на търговската политика, извършването на формалностите, предвидени при внос на стоки, и облагането с дължимите митни сборове. За дата на прилагане на разпоредбите на митническия режим, под който стоките са декларирани, се счита датата на приемането на декларацията от митническите органи, освен ако с нормативен акт е предвидено друго (чл. 73 от ЗМ). На същата дата обаче не е налице заплащане на митните сборове и по аргумент от разпоредбата на чл. 80, ал. 1 от ЗМ режим „внос“ не е приключен успешно и митническите органи не са дали разрешение за вдигане на стоката. Т.е. правилно митническите органи са приели, че независимо че стоката по ЕАД № 09BG005100H0464617 от 12.12.2009 г. е оформена под режим „внос“, то този режим не е приключен успешно, т.е. за същата стока липсва редовно оформен режим „внос“.

От друга страна дружеството е подало митнически манифест от 12.12.2009 г., съгласно чл. 50, ал. 1 от ЗМ. Чуждестранните стоки, представени пред митническите органи, трябва да получат допустимо митническо направление (чл. 55 от ЗМ). До получаване на митническо направление стоките, представени пред митническите органи, имат статут на „временно складирани стоки“ (чл. 57 от ЗМ). В случая и доколкото стоките не са получили митническо направление митническите органи правилно се позовават на разпоредбата на чл. 57 от ЗМ относно определяне на статута на стоката по ЕАД № 09BG005100H0464617 от 12.12.2009 г. като „временно складирани стоки“. Както съгласно чл. 54 от ЗМ, така и съобразно чл. 58, ал. 1 от ЗМ, временно складираните стоки могат да престояват само на местата и при условията, определени от митническите органи и могат да бъдат вдигнати от мястото, на което са поставени първоначално, само с разрешение от митническите органи. В случая тези изисквания безспорно не са спазени от наказаното дружество – то е преместило стоките, без да получи митническо направление и без разрешение на митническите органи, преди да приключи редовно режим „внос“ чрез заплащане на съответните митни сборове. Т.е. налице е отклонение от митническия надзор на стоки със статут „временно складирани стоки“. Това отклонение обаче в никакъв случай не може да се квалифицира като нарушение на чл. 112, т. 1 от ППЗМ, каквато правна квалификация е дадена на нарушението в АУМН и НП. Същата разпоредба вменява задължение за търговеца, получил разрешение да управлява временен склад, да осигури неотклоняване на стоките от митнически надзор по време на тяхното съхраняване във временния склад. Независимо от статута на процесните стоки, [фирма] нито има качеството на „търговец, получил разрешение да управлява временен склад“, нито стоката е била съхранявана в такъв склад. Като са дали неправилна квалификация на митническото нарушение в АУАН, което нарушение е пренесено в НП, митническите органи от една страна са допуснали неправилно приложение на материалния закон, а от друга страна са затруднили правото на защита на обвиненото в административно нарушение лице -

да разбере какво нарушение му се вменява и да организира защитата си срещу него. Следователно, като е констатирал допуснатото неправилно приложение на закона в обжалваното решение районният съдия не е допуснал касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1, вр. ал. 2 от НПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН - неправилно приложение на закона. По вече изложените съображения - липса на нарушение по чл. 112, т. 1 от ППЗМ, касационната инстанция приема, че обжалваното пред СРС наказателно постановление законосъобразно и правилно е било отменено с процесното решение. Нарушението, извършено от дружеството е санкционирано в разпоредбата на чл. 234а, ал. 1 от ЗМ, визираща отклоняване от режим на временно складирани стоки, каквото в случая по вече изложените съображения безспорно е налице. Нормата обаче е бланкетна и предполага посочване на конкретно правило за поведение, което е нарушено. Именно последното е посочено при неправилно приложение на материалния закон в АУМН и НП, което ги опорочава и обосновава мотив за отмяната на НП. Поради изложеното обжалваното съдебно решение е законосъобразно и правилно и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, X касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 20.04.2011 г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 98 състав, по НАХД № 13050/2010 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.